

Προσεγγίσεις στο απρόσιτο της θείας Μεταμορφώσεως

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Γράμμα του π. Ευσεβίου Βίττη σε πνευματικά του τέκνα για την Μεταμόρφωση του Κυρίου

Αγαπητοί μου Αδελφοί και Αδελφές,

Η πρακτικώς απόλυτη αδυναμία μου να απαντήσω σε κάθε ένα από τις εκατοντάδες αυστηρώς προσωπικά γράμματα, που η αγάπη σας μου απευθύνει, με αναγκάζει να απαντήσω σε όλους σας με το παρόν. Αυτή τη φορά το μήνυμά μου στην αγάπη σας επικεντρώνεται στη μεγάλη εορτή της Μεταμορφώσεως του Κυρίου με δ,τι αυτή μας λέει σε μια βαθύτερη θεώρησή της. Και αυτό, όσο ο περιορισμένος χώρος ενός γράμματος επιτρέπει και αναγκαστικά πλημμελώς και ατελώς.

Όσα κι αν ξέρουμε για την θεία Μεταμόρφωση του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, είναι ελάχιστα εν σχέσει με το πλούσιο μυστικό της βά-θος και νόημα. Και αυτό, γιατί η Μεταμόρφωση του Κυρίου μας είναι στην ουσία της απρόσιτο για τη διάνοια μας

μυστήριο. Έτσι το χαρακτηρίζει ή σχετική εόρτια υμνωδία της Εκκλησίας μας, πού θα νοηματοδοτήσει το περιεχόμενο αυτού του κειμένου. «Μυστήριον δείκνυσι Χριστός τοις μαθηταίς εν Θαβώρ λάμπας υπέρ αίγλην τω προσώπω». Η θεία Μεταμόρφωση αποτελεί κατά βάθος αποκάλυψη του μεγάλου μυστηρίου της θείας συγκαταβάσεως. Ό,τι παλιά λαχτάρησε ο μέγας Μωυσής θέλοντας να ιδή «γνωστώς» τον Θεό, κατά τρόπον δηλαδή κατανοητό και συναισθητό, χωριτό και ανεκτό στην ανθρώπινη αδύναμη φύση, τό βλέπει τώρα άνετα στο πρόσωπο του Χριστού. «Γνωστώς νυν προέρχεται εμφανισθήναι Μωσει Χριστός και δόξαν την άρρητον δείξει εν όρει Θαβώρ τη προς πρόσωπον αμέσως ομιλία». Τώρα με τρόπο, που μπορεί πια να γίνη πιο συναισθητός, έρχεται ο Χριστός να φανή στον Μωυσή και να του δείξη με μια μόνον ακτί-να της θεότητός του την απερίγραπτη με λόγια δόξα του με μια πρόσωπο προς πρόσωπο σχέση και επικοινωνία. Το ίδιο βέβαια κάνει και για τους Μαθητάς του. Έτσι ανασηκώνεται για λίγο ο πέπλος του μυστηρίου του θείου προσώπου του Χρίστου.

«Βροτός το ορώμενον, αλλά θεός το κρυπτόμενον, επί το Θαβώρ Χριστός ανέρχεται της θεότητος αυγήν παραγυμνώσαι ταις υπέρ τον ήλιον δόξης λαμπρότησι».

Με θεία λαμπρότητα, που ξεπερνάει τη λάμψη του ήλιου, φανερώνει ό Κύριος τη θεϊκή του φύση και ιδιότητα, πού ήταν κρυμμένη πίσω από την ανθρώπινη φύση του. Προβαίνει με άλλα λόγια με αμεσότερο τρόπο σε μια αποκάλυψη και φανέρωση με τρόπον αισθητό και αναμφίβολο της θεότητός του στο βαθμό, πού δε μπορούσε να την αντέξη η ανθρώπινη αδυναμία. Αλλά δεν περιορίζεται μόνον σε αυτό το νόημα η θεία Μεταμόρφωση. Μεταμορφώνεται ο Κύριος και για άλλον σκοπό.

«Σήμερον ο Χριστός εν όρει θαβωρίω την του Αδάμ αμείψας αμαυρωθείσαν φυσιν λαμπρύνας ε θεούργησεν».

Ενώ από τη μια μεριά αποκαλύπτει τη θεϊκή του ιδιότητα, από την άλλη εξυψώνει και κάνει κατά χάριν θεό τον με ξεπεσμένη και εξευτελισμένη και διεφθαρμένη αδαμιαία φύση άνθρωπο. Τον λαμπρύνει και λούζοντάς τον με το θεϊκό του φως τον αναγεννά στο πρόσωπο του δυνάμει, για να προσφέρει ενεργείς πια και ατομικά

στο κά-θε επί μέρους ανθρώπινο πρόσωπο αυτήν την μεταμόρφωση, αρκεί να την ποθήσει.

Μεγάλο όντως και απερινόητο το μυστήριο της θείας Μεταμορφώ-σεως του Κυρίου μας! Μυστήριο, που γοητεύει κάθε πιστή ψυχή, πράγμα που δοκίμασε πρώτα η ψυχή του κάθε Μαθητού του Κυρίου, πού την έζησε πραγματοποιούμενη μπροστά τους. Και εκείνοι μεν είδαν και έζησαν το μυστήριο εκείνο αισθητά. Άραγε για μας υπάρχει δυνατότητα να το νιώ-σουμε βαθύτερα και σε κάποιο βαθμό και εμείς αυτό, που εκείνοι έζησαν; Και βέβαια υπάρχει. Ακριβώς σε αυτό μας καλεί η Εκκλησία μας. Μέσα της ο εορτασμός του γεγονότος της Μεταμορφώσεως του Κυρίου μας δεν έχει απλώς ιστορικό χαρακτήρα, δηλαδή κάτι, πού κάποτε έγινε. Είναι γεγονός, πού μπορεί να το προσεγγίσει και να το ζήσει κάθε πιστή ψυχή. Πως όμως;

Η προσέγγιση και βίωση της Μεταμορφώσεως του Κυρίου δεν μπορεί να γίνει με μόνον εξωτερικό εορτασμό της. Χρειάζεται πολύ μεγαλύ-τερη και εσωτερικότερη προσπάθεια εκ μέρους μας. Να τι μας υποδεικνύ-εται:

- «Τη διανοία, πιστοί, δεύτε απίωμεν προς το άγιον όρος ιδείν την Μεταμόρφωσιν Χριστού την «παμφαή», «μετάρσιοι δε γενόμενοι τω πνεύματι»,«πίστει κατίδωμεν την παμφαεστάτην Μεταμόρφωσιν του Κυρίου, τούτον πιστώς προσκυνούντες».

- «Δεύτε νυν την κρείττονα αλλοιωθέντες αλλοίωσιν εαυτούς καλώς; ευτρεπίσωμεν εν όρει προβηνοι θεού τω άγίω την αναλλοίωτον δόξαν απαστράτπουσαν κατοπτεύσοντες, λαμπρώς υπέρ τον ήλιον, και το τρισσόν αύγαζόμενοι φως εν τούτω δοξάσωμεν την αυτού συγκατάβασιν».

- «Δεύτε νυν την κρείττονα άλλοιωθέντες αλλοίωσιν ουρανόφρονες σήμεραν Χριστώ συμμορφούμενοι ευσεβώς γήθεν υφ' υψηλοτάτην αρετών περ ιωπήν ανενεχθέντες αγαλλιασώμεθα».

- «Δεύτε εαυτούς εκκαθάρωμεν και πιστώσ ετοιμάσωμεν προς θείαν ανάβασιν της υψηλοτάτης του θεού πολιτείας».

- «Οι δόξης επιθέμενοι ολικώς της ενθέου, το νέφος διακόψωμεν του γέωδους σαρκίου μετάρσιοι προς το όρος θαβώρ ανελθόντες... τοις πρωτάρχαις (των Μαθητών) συμμετασχέιν θεϊκές ελλάμψεως απροσίτου αξιωθήναι σπεύσωμεν, φως φωτι προσλαβόντες».

- «Όρος το υψηλότατον την καρδίαν κεκαθαρμένην εκ παθών έχοντες, οψόμεθα Χριστού την μεταμόρφωσιν, φωτίζουσιν τον νουν ημών».

- «Φέγγει των αρετών εκλάμποντες προοβόμεν εν όρει τω αγίφ όψόμενοι την θείαν του Κυρίου Μεταμόρφωσιν».

- «Έγέρθητε οί νωθείς, μη πάντοτε χαμερπείς οι συγκύμπτοντες εις γήν την ψυχήν μου λογισμοί, επάρθητε και άρθητε εις ύψος θείας αναβάσεως».

- «Την καλήν αλλοίωσιν αλλοιωθέντες τη Χριστού Μεταμορφώσει εύρεθωμεν φωτοφανείς ταις ευπραγίαις ημών ταύτην μεγαλύνοντες».

Μη μπορώντας να αναπτύξω σε πλάτος τις προτροπές αυτές μέσα στα στενά πλαίσια του παρόντος, περιορίζομαι σε λιτή και συνοπτική επεξήγηση τους.

Η βιωματική προσέγγιση και ή επίψαυση του βαθύτερου νοήματος της θείας Μεταμορφώσεως του Κυρίου μπορεί να γίνη:

Αρνητικά

- Με απάρνηση του «γεώδους» φρονήματος και των αμαρτωλών απαιτήσεων της σαρκός.

- Με υπέρβαση, δηλαδή ξεπέρασμα, της νωθρότητας και της αδιαφορίας, πού υποβάλλουν και επιβάλλουν, αν γίνουν αποδεκτοί, οι σερνόμενοι σε ό,τι αμαρτωλό κακοί λογισμοί και γενικά »*

- Με αποκάθαρση της καρδιάς από πάθη, πού τη δεσμεύουν και την κρατούν αιχμάλωτη σε ό,τι αμαρτωλό ή πρόσκαιρο και φθαρτό στον κόσμο αυτόν.

θετικά

- Με εσωτερική πνευματική θέαση της Μεταμορφώσεως του Κυρίου.

- Με ανύψωση και μεταρσίωση του νου και της καρδιάς προς εσω-τερική θέαση και κατανόηση της θείας Μεταμορφώσεως.

- Με την «κρείττονα», την καλύτερη και ανώτερη «αλλοίωσιν», δηλαδή τη βαθύτερη εσωτερική αλλαγή και μεταβολή από ό,τι όχι καλό προς ό,τι καλό και ευάρεστο στο θεό, πράγμα πού σημαίνει αδιάπτωτη μετάνοια και συνεχή πνευματικόν αγώνα.

- Με απόκτηση της φεγγοβόλου αρετής και ανάβαση στην «υψηλοτάτην περιωπήν» της, δηλαδή στο ύψος εκείνο το πνευματικό, που επιτρέπει την πνευματική θέαση και μακαριότητα της θείας Μεταμορφώ-σεως.

- Με έφεση και λαχτάρα της ένθεης και όχι της πρόσκαιρης και παρερχόμενης γήινης δόξας.

- Με σταθερό» ουράνιο φρόνημα («ουρανόφρονες»), αυτό που ο θείος απόστολος

Πάυλος διατυπώνει ως τό «τα άνω φρονείν, μη τα επί της γης», «ου Χριστός έστιν εν δεξιά του θεού καθήμενος» (Κολασ.γ 1,2)

- Με την επιδίωξη και πραγμάτωση (με τη χάρη βέβαια του θεού) του «τω Χριστώ συμμορφούσθαι», δηλαδή την απόκτηση της «χριστοειδείας», της προσπάθειας να μεταμορφώνεται κανένας όσο μπορεί σε Χριστόν, ακολουθώντας τον «όπου αν απέρχεται», όποιες δηλαδή συνέπειες κι αν έχει αυτή η ακολουθήσή του.

Αλλά «προς ταύτα τις ικανός;» Μόνος του και με τις δικές του δυνάμεις, κανένας δεν μπορεί να τα πραγματοποιήσει αυτά. Όμως αν υπάρχει πόθος για μυστική προσέγγιση της θείας Μεταμορφώσεως, με άλλα λόγια της ενώσεως με τον ίδιο τον Μεταμορφωθέντα, τότε «ίσιος ο δρόμος γίνεται κι ανάλαφρος ο κόπος». Ακριβώς γι' αυτό και κάθε πιστή ψυχή ας απευθύνεται, για δ,τι σημειώθηκε πιο πάνω, αυτή η προσευχή στον Μεταμορφωθέντα Κύριον Ιησούν.

Κύριε Ιησού Χριστέ, ο θεός ημών, νοούμενε τοις πιστοίς και ανθρώποις γνωριζόμενε, της σης Μεταμορφώσεως ημάς αξίωσον εκτελείν την φαιδράν πανήγυριν, εν τω φωτί καλών έργων εκλάμποντας.

Κύριε Ιησού Χριστέ, ο εν τω όρει τω Θαβώρ μεταμορφωθείς εν δόξη και δείξας τοις μαθηταίς σου την δόξαν της σης θεότητας, καταύγασον και ημάς εν τω φωτί της σης επιγνώσεως. Οδήγησον και ημάς, ίνα, εν τη τρίβω των θείων σου εντολών βαδίζοντες, αγιαζώμεθα ολοτελείς, ύψος ουρανού πολιτείας επί μάλλον και μάλλον επιποθούντες και έλλαμψιν του θείου φωτός εν ημίν βιούντες. Και ικετεύομεν δώρησαι ημίν, ίνα απαρεγκλίτως την οδόν σου ταύτην άχρι τέλους οδεύωμεν. Και γαρ Νυμφώνα μακαριότητος τοις φίλοις σου ηυτρέπισας ανερχόμενος εις το όρος. Ναί, γλυκύτατε Ιησού, προς πολιτείαν μετάρσιον εκ βίου χαμαιζήλου μετάστησον ημάς, και εκείθεν εις την ουράνιον Βασιλείαν σου. Αμήν.

Με θερμούς χαιρετισμούς και πολλή εν Κυρίω αγάπη

ιερομ. Ευσέβιος, κεχριαίος μοναχός.

ΕΠΕΞΗΓΗΣΗ ΑΝΑΓΚΑΙΑ

Μου κάνετε την τιμή να μου γράφετε. Σας ευχαριστώ πολύ. Ατυχώς δεν παίρνετε απάντηση εκ μέρους μου. Αυτό δεν οφείλεται σε αδιαφορία ή αμέλεια, άλλα στην πλήρη αδυναμία μου να ανταποκριθώ σε όλα τα καθήκοντα, πού επιβάλλει ή ιδιότητα μου. Αδυ-νατώ δυστυχώς να απαντήσω στις εκατοντάδες γράμματα, πού σωρεύονται μπροστά μου.

Ζητώ ταπεινά την κατανόηση Σας. Όσος χρόνος μου απομένει (4-5 μονάχα ώρες για τον εαυτό μου το εικοσιτετράωρο, συχνά και πολύ λιγότερες) και οι λίγες δυνάμεις, που μου υπολείπονται και που μέρα τη μέρα καταπίπτουν για λόγους ηλικίας και υγείας, δια-τίθενται και για τα ζητήματά Σας στις ταπεινές μου προσευχές. Κάτι περισσότερο δεν μπορώ δυστυχώς νακάνω. Ό Κύριος δια πρεσβειών της Παναγίας Μητέρας Του και των Αγίων του ταπεινού μου Κελιού να είναι συμπαραστάτης Σας και βοηθός Σας!

Το εύχομαι με όλη μου την καρδιά.

ΙΕΡΟΝ ΚΕΛΛΙΟΝ

ΣΑΒΒΑ ΤΟΥ ΗΓΙΑΣΜΕΝΟΥ,

ΜΑΤΡΩΝΗΣ ΤΗΣ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ,

ΤΩΝ ΔΙΑ ΤΗΣ ΕΥΧΗΣ ΑΓΙΑΣΘΕΝΤΩΝ

ΑΥΤΑΔΕΛΦΩΝ ΝΕΑΝΙΩΝ ΔΟΜΕΤΙΟΥ ΚΑΙ ΜΑΞΙΜΟΥ

Πηγή: impantokratoros.gr